Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad — Varna (Bułgaria) w dniu 6 czerwca 2012 r. — Serebryanniy vek EOOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — gr. Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-283/12)

(2012/C 243/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad — Varna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Serebryanniy vek EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — gr. Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ([1]) należy interpretować w ten sposób, że nabycie wartości niematerialnej w zamian za przejęcie kosztów związanych z ulepszeniem wynajmowanego lub pozostawionego do użytkowania składnika majątku stanowi zapłatę za usługę ulepszenia, również wówczas, gdy zgodnie z umową właściciel owego składnika majątku nie jest zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia?

2) Czy art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 26 dyrektywy 2006/112 stoją na przeszkodzie krajowemu przepisowi, zgodnie z którym bezpłatne świadczenie usługi polegającej na ulepszeniu wynajmowanego lub pozostawionego do użytkowania składnika majątku w każdym razie podlega opodatkowaniu? Czy dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie w okolicznościach tego rodzaju, jakie wystąpiły w sprawie przed sądem krajowym, ma znaczenie, że

   — osoba świadcząca usługę nieodpłatnie wykonała prawo do odliczenia podatku VAT w odniesieniu do towarów i usług wykorzystanych przy wykonywaniu ulepszeń, co nie zostało jej dotychczas odmówione na mocy prawomocnej decyzji w ramach kontroli podatkowej;

   — w chwili przeprowadzenia kontroli podatkowej spółka nie rozpoczęła jeszcze dokonywania opodatkowanych transakcji w zakresie nieruchomości, jednak nie upłynął jeszcze okres ważności umów?

3) Czy art. 62 i 63 dyrektywy 2006/112 stoją na przeszkodzie krajowemu przepisowi, wedle którego zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego w odniesieniu do danej transakcji nie zachodzi w chwili wykonania usługi (w konkretnym przypadku w chwili dokonania ulepszeń), lecz w chwili rzeczywistego zwrotu składnika majątku w stanie ulepszonym przy wygaśnięciu umowy lub zaprzestaniu użytkowania?

4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie: na podstawie którego przepisu tytułu VII dyrektywy 2006/112 należy określić podstawę opodatkowania podatkiem VAT, jeżeli transakcja nieodpłatna nie jest objęta zakresem stosowania art. 26 dyrektywy?

([1]) Dz.U. 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 11 czerwca 2012 r. — Oreste Della Rocca przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-290/12)

(2012/C 243/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Oreste Della Rocca

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Pytania prejudycjalne

1) Czy uwzględniając uwagę, o której mowa w pkt 36 postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 września 2010 r. w sprawie C-386/09 Briot, dyrektywa 1999/70/WE ([1]) a zwłaszcza jej klauzula 2 odnosi się również do stosunku pracy tymczasowej pomiędzy outsourcingowanym pracownikiem i agencją pracy tymczasowej lub pomiędzy outsourcingowanym pracownikiem i użytkownikiem a więc czy dyrektywa 1999/70/WE normuje rzeczone stosunki?

2) Czy w braku innych środków zapobiegawczych, przepis zezwalający na określenie końcowej daty umowy o pracę z agencją pracy tymczasowej oraz na odnowienie tej umowy nie na podstawie względów technicznych, organizacyjnych lub produkcyjnych odnoszących się do agencji w związku z konkretnym stosunkiem pracy tymczasowej, lecz na podstawie względów ogólnych odnoszących się do outsourcingowanego pracownika niezwiązanych z konkretnym stosunkiem pracy, spełnia wymogi, o których mowa w klauzuli 5 ust.1 lit. a) dyrektywy 1999/70/WE lub też może on stanowić obejście samej dyrektywy; czy obiektywne względy, o których mowa w klauzuli 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 1999/70/WE muszą być określone w dokumencie i dotyczyć konkretnego stosunku pracy tymczasowej i jego odnowienia, z uwagi na co odniesienie do mających obiektywny charakter ogólnych względów, które uzasadniały zawarcie umowy outsourcingu jest nieodpowiednie by spełnić warunki klauzuli 5 lit. a)?

3) Czy klauzula 5 dyrektywy 1999/70/WE stoi na przeszkodzie temu by konsekwencjami nadużycia obciążony był podmiot trzeci, w niniejszym przypadku użytkownik?

([1]) Dz.U. L 175, s. 43

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus (Estonia) w dniu 11 czerwca 2012 r. — Ragn-Sells AS przeciwko Sillamäe Linnavalitsus

(Sprawa C-292/12)

(2012/C 243/18)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ragn-Sells AS

Strona pozwana: Sillamäe Linnavalitsus

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 106 ust. 1 w związku z art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jak również swobody przepływu towarów, przedsiębiorczości i świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi naruszenia żadnego (żadnej) z nich, jeżeli państwo członkowskie dopuści, by na określonym obszarze przedsiębiorstwu, które prowadzi określoną instalację przetwarzania odpadów, przyznane zostało za wynagrodzeniem wyłączne prawo przetwarzania odpadów komunalnych, w sytuacji gdy w promieniu 260 km działa wiele przedsiębiorstw konkurencyjnych, do których należy wiele różnych instalacji przetwarzania odpadów, odpowiadających wymogom środowiskowym i stosujących równoważne technologie?

2) Czy art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi jego naruszenia, jeżeli państwo członkowskie uznaje za usługi w ogólnym interesie gospodarczym z jednej strony zbiórkę i transport odpadów, a z drugiej strony przetwarzanie odpadów, rozdzielając jednak te usługi i tym samym ograniczając swobodną konkurencję na rynku gospodarowania odpadami?

3) Czy w postępowaniu o udzielenie koncesji na usługę zbierania i transportu odpadów, w którym obowiązuje warunek, że na obszarze określonym w umowie koncesyjnej przyznaje się dwóm przedsiębiorstwom wyłączne prawo przetwarzania odpadów, można wyłączyć zastosowanie postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z zakresu prawa konkurencji?

4) Czy art. 16 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ([1]) należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może w oparciu o zasadę bliskości ograniczyć konkurencję i zezwolić, by przedsiębiorstwu, które prowadzi instalację przetwarzania odpadów, położoną najbliżej miejsca powstawania odpadów, przyznać za wynagrodzeniem wyłączne prawo przetwarzania odpadów, w sytuacji gdy w promieniu 260 km działa wiele przedsiębiorstw konkurencyjnych, do których należy wiele różnych instalacji przetwarzania odpadów, odpowiadających wymogom środowiskowym i stosujących równoważne technologie?

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312, s. 3)

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 29 marca 2012 r. w sprawie T-336/07 Telefónica et Telefónica de España przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 czerwca 2012 r. przez Télefónicę, S.A. i Telefónicę de España, S.A.U.

(Sprawa C-295/12 P)

(2012/C 243/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Télefónica, S.A. i Telefónica de España, S.A.U. (przedstawiciele: F. González Díaz i J. Baño Fos, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, France Telecom España, S.A., Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo) i European Competitive Telecommunications Association

Żądania wnoszących odwołanie

— ***Tytułem głównym***

uchylenie, w całości lub w części, wyroku Sądu wydanego w dniu 29 marca 2012 r. w sprawie T-336/07 Telefónica i Telefónica de España przeciwko Komisji;

w oparciu o posiadane dowody, stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji z dnia 4 lipca 2007 r. w sprawie COMP/38.784 — Wanadoo España/Telefónica;

uchylenie lub obniżenie grzywny na mocy art. 261 TFUE;

uchylenie lub obniżenie grzywny ze względu na nieuzasadniony czas trwania postępowania przed Sądem; oraz

obciążenie Komisji, jak również interwenientów, zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w postępowaniu przed Sądem, kosztami postępowania.

— ***Tytułem ewentualnym, jeżeli nie będzie to możliwe ze względu stan postępowania***

uchylenie wyroku Sądu i ponowne odesłanie sprawy do Sądu, aby wydał orzeczenie w świetle rozstrzygnięcia kwestii prawnych przez Trybunał;